

# Učiteljski

# TOVARŠ.

Izhaja  
1. in 15. dne vsakega  
meseca na celi pol.

List za šolo in dom.

Veljá  
za vse leto 2 gl. 50 kr.,  
za pol leta 1 gl. 30 kr.

List I.

V Ljubljani 1. jannarja 1871.

Tečaj XI.

## Tovaršem o novem letu.

Bratje verli! novó smo srečni učakali leto,  
S starim storili korak vélik v življenji smo spet.  
Hitro potéka nam čas, zato ga je treba rabiti  
Polno, modro, skerbno, vsaki trenutek je drag.  
S časom hitímo naprej v omiki Slave sinovi!

Léto začeto denés nas k delu spet opominja,  
Bratje zberimo moči, truda ne strašimo se!  
Leto minulo sadú v obilnosti nam je prineslo,  
Leto dénes novó dalo ga bode še več,  
Ako bo večí naš trud in bomo sejali obilo!

Glejte, lépo poljé je nastalo iz prazne pustíne,  
Kdo pa storil je tó? Niso marljive roké?  
Še je tudi pri nas veliko ledín izorati,  
Ternja posekati proč, kamna pospraviti z njih,  
Da vsejano potém kalílo, pognalo bo seme.

Verlo na delo novó! poguma Slovencu ne manjka,  
Moder njegovi je um, krepka in močna pa dlan.  
Enega sèrca, duhá bodímo neštévni rodovi,  
Združi nas bratovska véz, sreča objéla bo nas,  
Bogu na čast in Slavi v korist naj vse bo početje!

Kar nam na poti leží dospeti do verha omíke,  
Vérzimo si izpred nog, stérgajmo graje vezí,  
Prava pogumnost veljá, uničí zapreke kamnite,  
Trebá je iti prej v boj, potlej se venec dobí,  
Neotesanost na stran, in pot postane nam gladka!

Lepa slovenska je reč in blagi so njeni nameni,  
Tudi dosegla jih bó, cvetje obéta ji sad.

Naše široko polje zibalo se v klasji bo polnem,  
 Ako porabil ratar modro pomladni bo čas.  
 Kvišku bratje, pomlad modrici sije slovenski!

Blagi moj rod! zaklade imaš ti skrite velike,  
 Koplji do njih pa krepko, našel gotovo jih boš,  
 Svitla kepa zlatá poplača rudarju težave,  
 Delo, nevtrujena moč venča marljivemu vspéh;  
 Tako zasvetil bo dan, da visoko boš stal med narodi!

V slogi, bratje, naprej! ker v nji prihodnost je naša,  
 Sloga in pravi pogum bodi Slovencu lastnósti!  
 Prišel spet setve je čas, trudimo se radi veseli,  
 Srečno bo leto novó, srečni pa bomo mi vsi,  
 Z Bogom začnimo je zdaj in zopet končajmo je z Bogom!

*Fr. Cimperman.*

## Pervi razred in mladi učitelj.

Vsak začetek je težak; pri vsakem početji je treba dobre podlage. Če je ta izrek sploh resničen in če se je treba pri slehernem podvzetju nanj ozirati, je tudi gotovo zelo važen pri početnem nauku in prvi izreji njezne mladine. Pri začetnem nauku se stavi podlaga vsemu nadaljnemu izobraževanju; ako je pa začetek slab, navadno je konec še slabši. Obegnimo to na šolo in preiskujmo za danes, v kakošnih rokah je začetni nauk.

Sploh nahajamo, da je podučevanje v prvem razredu izročeno nastopnim, mladim in malo skušenim učiteljem. Skušnja pa uči, da imajo take, še le teoretično izobrazene mlade moči pri prvem nauku naj mlajših otrok — izjeme so pač tudi — kaj malo vspaha. Akoravno bi nas skušnja tega ne učila, tudi s premišljevanjem prepričali se bodemo, da ni prav, da se poterjeni mladi pripravniki postavljajo v prve razrede, v katerih je treba dobro podlago postaviti vsemu nadaljnemu učenju in v katerih je naj bolj treba mladino, v šolo stopivšo, prav izrejati in po najboljših učilih podučevati.

V prvem razredu se zlasti mora z otrokom pri pohvali in kaznovanju prav, t. j. po dobrih pedagogičnih pravilih ravnati — a ne stud do šolskih namer in naprav buditi.

V ta namen pa je treba imeti veliko zvedenosti. Učitelj, kateri hoče vse to doseči, poznati mora vse posebne in osebne lastnosti in nagnjenja otrok, vediti mora družabne razmere, šege in navade, ki so vsakem kraji razne in drugačne. Vseh teh reči pa nastopni učitelj še ne vè; kajti iz knjig se ne more naučiti tega, kar si more prisvojiti le v praktičnem življenju.